

Haarlem en omgeving

Haarlem en omgeving

Op Koningsdag struinen langs stalletjes, bij de Action de laatste koopjes scoren: Nederlanders houden van spullen. Maar er is een tegenreactie aan het ontstaan. Geïnspireerd op buitenlandse opruimgoeroes zijn Nederlanders aan het minimaliseren. Want van al die spullen worden mensen niet gelukkiger.

Spullen maken niet gelukkig

Anouk Kragt
a.kragt@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem * Jolanda Blokpoel staat bij de Action haar fietstas in te laden. In haar rechterhand heeft ze een witte plastic bloem. „Ik kom hier niet te vaak hoor. Een keer per week. Als ik elke dag zou komen, ga ik elke dag wel met wat weg.” Maar niet alleen Jolanda houdt van spullen. Zo gaat het met de leukspullenwinkel Action goed. Twee weken geleden bleek dat de omzet in 2015 is verhoogd met tweeëntertig procent. Ook bij het filiaal aan de Werfstraat in Haarlem-Noord is het druk. Een continue stroom klanten loopt in en uit. Ze komen naar buiten met huishoudelijke artikelen als tandenborstels, watjes en shampoos 'omdat het zo goedkoop is', maar hebben vaak ook een extra item gekocht. „Een cadeautje voor mijn kleindochter waar ze mee kan

knutselen”, zegt een oudere vrouw. „Toevallig zag ik voor op het balkon een energiezuinig lampje op zonnepanelen. Als ik op vakantie ben, denken ze zo dat ik thuis ben”, vertelt weer iemand anders. Twee jonge vrouwen lopen de winkel uit met een zak vol ballonnen en andere feestartikelen. „We hebben morgen een feestje. Het is hier goedkoop en je gooit het later toch weer weg”. Iemand heeft een t-shirt gekocht. „Ik heb veel te veel spullen hoor. We hebben zelfs twee opslagunits die vol staan. Maar deze kleur wilde ik hebben.”

Kick

Wat is dat toch met spullen waardoor we er zo vaak voor zwichten? „Het geeft een kick”, vertelt de Haarlemse opruimcoach Jalada Goddijn-Koopmans. Maar het plezier blijft niet lang hangen. „Op een gegeven moment wil je weer nieuwe spullen hebben om dat fijne gevoel terug te krijgen. Als je mensen met iets moois ziet, denk

je onbewust: als ik dat heb, ben ik gelukkig. Daardoor gaan mensen kopen. Zo zoek je alleen naar geluk buiten jezelf en geluk zit in jezelf. Mensen erkennen dat steeds meer en zeggen: ik wil niet meer meedoen met de race.” Die tegenbeweging was de laatste jaren al aan de gang maar lijkt door boeken van de opruimgoeroes Marie Kondo en James Wallman een vlucht te nemen. Marie Kondo verkocht wereldwijd meer dan vier miljoen boeken en in Nederland 40.000. Ook de kringloopwinkels merken dat er veel spullen worden weggedaan, zegt Ronald van den Heerik van de Branchevereniging van Kringloopbedrijven Nederland. „Maar misschien komt dat ook omdat de economie wat aantrekt, waardoor mensen meer nieuwe spullen kopen?” De branchevereniging ziet een toename van kringloopbedrijven in Nederland. Waren er in 2013 183 winkels aangesloten, nu 212. Ook in Haarlem is het aantal bedrijven gegroeid,

Na de rommelmarkt in Schalkwijk werd veel in de container gegooid.

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

blijkt uit cijfers van de Kamer van Koophandel. Van 19 in 2012, naar 22 nu. Tweedehands kledingwinkels zitten niet bij de cijfers ingesloten. „Van begin af aan is het al een constante stroom”, zegt Tineke de

Haan van Rataplan. De winkel zit er nu twee jaar. Soms sta ik wel eens in de winkel en dan denk ik 'jeetje'. We leven zo ontzettend in een weggooi maatschappij.” Olivier Bongers van Snuffelmuziet ze de

ontspullentrend terug in zijn winkel. „De toestroom is altijd groot. Maar we hadden laatst iemand die binnenstapte met 83 olifantjes en en vragen zich af wat ze echt nodig hebben.” Toch is weggooiën vaak moeilijk.

Vooral de oudere generatie vindt dat lastig, zegt Goddijn-Koopmans. „Ze zijn opgegroeid met het idee dat je niets weg mag gooien. Hun ouders hebben de oorlog meegemaakt en toen waren er veel tekorten. Als je dingen echt niet meer kon repareren mocht het pas weg.” Een echtpaar stapte uit de Action en lacht om de verklaring. De man en de vrouw herkennen dat probleem

wel. Het paar heeft een mandje gekocht waar ze 'spulletjes in op kunnen bergen'. „We hebben heel veel overbodige tierlantijntjes. Allemaal schattige maar overbodige spullen, impulsief gekocht. Mijn huis staat er vol mee. Ik ben een na-oorlogskind. Wij hadden niet veel spullen en moesten zuinig zijn. Dat speelt mee.”

Zooi

Jolanda heeft inmiddels haar witte bloem in haar fietstas gestopt. Die bloem is bedoeld voor een nieuwe vaas, gekregen via de website gratisafgehaald.nl. Ze is er erg blij mee, maar durft er bijna niet voor uit te komen. De dag daarvoor heeft ze opgeruimd met haar zus. „Die vindt het altijd te druk in mijn huis. Door het opruimen is het wel rustiger geworden.” Wat haar zus van haar nieuwe aanwinst vindt? „Ik heb haar vanmorgen gezien maar expres niets verteld. Ze zou me vragen: waarom koop je die zooi eigenlijk?”

'Ik verzamel herinneringen, geen spullen'

Anouk Kragt

Haarlem * Spullen kosten veel energie, vindt Astrid van der Hulst. Ze is met Irene Smit bedenker en hoofdredacteur van tijdschrift Flow. „Je moet ze kopen, opruimen, zoeken, schoonmaken of weer uitzoeken.” Ze begon een veelgelezen blog over haar eigen opruimproces. „Ik las een boek over de Tiny House-beweging in Amerika. De schrijfster had een leuke baan, een auto, een eigen huis, veel spullen maar ze was niet gelukkig. Ze ging in een klein houten huisje van slechts 25 vierkante meter wonen met alleen een laptop en een e-reader. Ze kreeg veel vrijheid terug.” Astrid is nu 32 weken bezig. „Maar het is niet dat ik in een heel leeg en opgeruimd huis woon hoor”, zegt ze. Wat opvalt is de kleurrijke boekenkast, bomvol boeken. „Mijn blog gaat er ook

over dat het af en toe niet lukt. En als je ontspult, hoef je niet alles weg te doen. Dingen waar je gelukkig van wordt, mag je behouden zegt opruimgoeroe Marie Kondo. 'Does it spark joy?', is haar belangrijkste vraag. Ik word gelukkig van boeken. Bij een scherm moet je van alles doorklikken, van papier hoef je niets. Boeken geven me rust.” In de deur naar de woonkamer hangen veel kindertekeningen. „Het was voor mij ook een openbaring dat je spullen weg mocht doen die je van anderen hebt gekregen. Bijvoorbeeld moederdagcadeaus. Marie Kondo zegt: het gaat niet per se om het cadeau maar om het blij gevoel dat je er van kreeg. Die herinnering blijft bestaan. Daarom heb ik ook wat tekeningen van mijn kinderen weggedaan.” Mensen leggen een soort archief aan, maken van hun huis een museum, zegt ze., Ik

Astrid van der Hulst heeft een blog over ontspullen UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

hoorde dat een mens gemiddeld 300.000 dingen in zijn leven verzamelt. Die spullen overleven jou.

Uit ervaring weet ik dat je je geliefden een enorme klus geeft als ze je zooi uit moeten zoeken.”

Achter de deuren van haar kasten heeft een slagveld plaatsgevonden. „Ik heb zoveel weggedaan. We hebben met zijn allen zo veel spullen dubbel. Ik heb ooit een boor gekocht omdat ik dacht dat er in elk huis centje moet liggen. Maar we gebruikten hem gemiddeld vijf minuten per jaar. Dan kun je hem beter die ene keer dat je hem nodig hebt, van de buurman lenen.” Al dat ontspullen bespaart tijd en geld. „Ik merk dat ik me steeds vaker afvraag waar het werkelijk omdraait in het leven. Ik geef mijn geld liever uit aan een mooie vakantie of aan concerten. Om herinneringen te verzamelen, in plaats van bezittingen. Als ik me wat minder voel, ga ik wandelen in de duinen. Dat maakt me veel gelukkiger dan op een zondagmiddag op de meubelboulevard op zoek te gaan naar een nieuwe bank.”

'Iedereen heeft zoveel zooi in huis'

Anouk Kragt

Haarlem * „Volgend jaar ga ik een dag minder werken. Ik geef nu zo weinig uit, dat ik dat gewoon kan doen”, vertelt Maura van Dijk leerkracht van de kleuters bij de basisschool Molenwiek-Dalton. „Twee jaar geleden shopte ik veel. Ging ik vaak 's middags de stad in om kleren te kopen. Lekker veel en lekker goedkoop bij de Primark bijvoorbeeld. Dat doe ik allemaal niet meer. De hele wereld stort zo'n beetje in. Je hebt overstromingen, bosbranden. We vernielen de planeet door ons consumptiegedrag. Ik wil daar gewoon niet meer aan bijdragen.” Maar Maura koos niet alleen vanuit duurzame idealen voor ontspullen. „Bij mijn ouders is het zo ontzettend vol. Ik vraag mijn moeder wel eens: wat heb je vandaag gedaan en dan antwoordt ze dat ze heeft gewassen en heeft

opgeruimd. Bij mij was het niet zo erg als bij mijn ouders, maar mijn studentenkamer was ook dichtgegooid. Ik kon nog net lopen in kamer. Alle kasten waar spullen in konden, zaten vol. Dat is vermoeiend.” Ze las op Facebook over een Amerikaanse jongen die al zijn bezittingen in verhuisdozen had gedaan. „Hij had daar in een half jaar alleen uitgehaald wat hij nodig had. Al het andere heeft hij vervolgens weggedaan. Dat heft me aan het denken gezet. Wat heb je echt nodig? Glazen en een tandenborstel zijn wel handig, maar al die troepjes in je huis?” Maura besloot mee te doen met The Minimalism Game. „Op dag één haal je één ding uit huis. Dag twee, twee dingen. Dag dertig, dertig dingen. In totaal verdwijnen er in een maand 473 spullen uit je huis in. De eerste tien dagen zijn erg makkelijk, je hebt zo

Maura haalde in een maand tijd 473 spullen uit haar huis. UP/TOUSSAINT KLUITERS

ontzettend veel zooi. Pennen, poedertjes, dingetjes. Maar na dag tien heb je bezittingen in je han-

den waarvan je denkt: dat heb ik misschien nog nodig. Je bewaart daardoor ook nog veel. Maar ik

heb het spel na een jaar weer gedaan en toen kwam ik spullen tegen die ik had bewaard maar in dat jaar nooit meer had gebruikt. Dat kan alsnog weg.” En alles wat weg is gegaan, wordt door Maura niet meer opgevuld met nieuwe spullen. „Ik zag met oud en nieuw van die reclameborden met glitterjurken. Ik heb de neiging om daar dan nu dingen op te plakken met de vraag: heb je dat echt nodig? Dat doe ik natuurlijk niet, moet je het er weer vanaf halen enzo. Of ik zie mensen lopen en die hebben aan beide handen drie tassen hangen. Dan denk ik: ik ben zo blij dat ik hier niet meer aan mee doe. Ik ga lekker naar huis in de tuin zitten en genieten van de kleine dingetjes. Beetje eten, beetje drinken, spelletjes spelen met de mensen die ik liefheb, een beetje fiedelen in de tuin en beestjes kijken. Dat maakt me gelukkiger.”